

Sygn. akt II K 261/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Roman Chorab

Protokolant Judyta Kurmańska

w obecności Asesora Ł. T.

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2019 roku

sprawy **S. R.**

ur. (...) w L.

syna R. i M. z d. S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 2.09.2015 r. sygn. akt II K 160/15 (2 Ds. 465/14) na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 284 § 2 k.k., 289 § 2 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 276 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;
2. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 16.09.2015 r. sygn. akt II K 379/15 (PR1 Ds. 55/15) na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności za czyny z art. 278 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k.;
3. Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 16.02.17 r. sygn. akt II K 574/16 (PR2Ds.92.2016) na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 279 § 1 k.k., 278 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 178a § 1 k.k.,
4. Łącznym Sądu Rejonowemu w Lwówku Śląskim z dnia 25.04.2017 r. sygn. akt. II K 55/17 na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.
 - I. na podstawie art. 568a § 1 pkt. 2 kpk., art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk łączy skazanemu **S. R.** wyroki opisane w pkt 1, 3 i 4 części wstępnej wyroku w zakresie kar pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
 - II. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego odnośnie skazania opisanego w pkt 2 części wstępnej orzeczenia umarza;
 - III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej skazanemu **S. R.** kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy dotychczas odbytych kar;
 - IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. Z. kwotę 120 zł tytułem obrony z urzędu skazanego S. R. oraz dalszą kwotę 27,60 zł tytułem podatku VAT;
 - V. na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia skazanego **S. R.** od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

S. R. w chwili obecnej jest 24 letnim stałym mieszkańcem L., powiatu (...). Od dnia 5 maja 2017 roku przebywa w zakładzie karnym (obecnie w D.) gdzie odbywa karę pozbawienia wolności w wymiarze trzech lat orzeczoną na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 16 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 574/16.

(dowód: zapytanie o karalność o osobie skazanego S. R. – k. 8-11 ; opinia o skazanym S. R. – k 41)

Poza wyżej wymienionym wyrokiem skazany S. R. ma do odbycia jeszcze dwie kary. Karę dwóch lat pozbawienia wolności orzeczoną Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 25 kwietnia 2017 r. sygn. akt II K 55/17, a także karę 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 2 września 2015 roku sygn. akt II K 160/15

(dowód: zapytanie o karalność o osobie skazanego S. R. – k. 8-11 ; opinia o skazanym S. R. – k 41)

Wniosek do Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim, o wydanie wyroku łącznego obejmującego powyższe prawomocne skazania, złożył skazany S. R..

Uzasadniając skazany wskazał, że jego zachowanie w jednostce penitencjarnej nie budzi zastrzeżeń, że wielokrotnie był nagradzany i ani razu nie stosowano wobec niego kar dyscyplinarnych. Obecnie pracuje poza terenem zakładu i sumiennie wywiązuje się z powierzonych mu obowiązków. S. R. wnosił o wymierzenie mu kary 3 lat pozbawienia wolności, co stanowi najsurowszą karę jednostkową.

(dowód: wniosek skazanego wydanie wyroku łącznego – k.1)

Sąd zważył co następuje:

W myśl przepisu art. 570 k.p.k., Sąd wydaje wyrok łączny zarówno na wniosek skazanego, prokuratora jak i z urzędu. Skazany S. R. złożył wniosek, o wydanie wobec niego wyroku łącznego. W treści wniosku wnosił o połączenie wyroków II K 379/15, II K 55/17 i II K 160 /15. Pierwszy z nich został już połączony wyrokiem łącznym z dnia 25 kwietnia 2017 roku, sygn. akt II K 55/15 i orzeczono wobec skazanego wówczas karę łączną w wysokości dwóch lat pozbawienia wolności. Skazany we wniosku nie wskazał wyroku, który zapadł w sprawie II K 574/16 w dniu 16 lutego 2017 roku, orzekający wobec niego karę 3 lat pozbawienia wolności, którą właśnie odbywa. Nie mniej jednak Sąd ma możliwość działania w przedmiocie wydania wyroku łącznego także z urzędu , dlatego ten wyrok także podlegał połączeniu z uwagi na fakt, iż kara nie została jeszcze odbyta w całości.

Dokonując analizy w zakresie wydania wyroku łącznego, na podstawie obowiązujących przepisów wobec skazanego S. R. Sąd doszedł do wniosku iż powyżej opisane skazania w zakresie kar pozbawienia wolności mogą i powinny zostać ujęte wyrokiem łącznym.

Na dzień bowiem wyrokowania w niniejszej sprawie skazany S. R. nie odbył jeszcze w całości żadnej z kar (karę trzech lat pozbawienia wolności odbywa od 5 maja 2017 roku)

Kolejną natomiast kwestią natury ogólnej, która musiała zostać wskazana w niniejszym uzasadnieniu, jest przepis art. 569 § 1 k.p.k. wskazujący, że wyrok łączny może być wydany w stosunku do osoby skazanej wobec której zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Te zaś wskazuje m.in. przepis art. 85 k.k. i art. 86 k.k. Zgodnie z treścią tych przepisów kara łączna jest orzekana wobec sprawcy który popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a nadto, że kary te podlegają wykonaniu, innymi słowy nie można łączyć kary, która została już wykonana.

W związku z powyższym, w przypadku skazanego S. R. podlegały łączeniu powyżej przez Sąd w uzasadnienie wskazane kary pozbawienia wolności w sprawach o sygn. akt : II K 574/16, II K 55/17 oraz II K 160/15. Kara pozbawienia wolności orzeczona w sprawie II K 379/15 została odbyta przez skazanego w okresie od 7 lutego 2016 roku do 6 lutego 2017 roku i jako już wykonana nie podlegała łączeniu , a postępowanie w zakresie tego orzeczenia podlegało umorzeniu.

Odnosząc się do kwestii wymiary kary łącznej , Sąd uwzględnił w tym zakresie występujące w sprawie okoliczności strony podmiotowej i przedmiotowej dotyczące osoby skazanego S. R..

Skazany wskazywał, że jego resocjalizacja przebiega prawidłowo i, że pracuje poza zakładem. Wnosił o pełną absorpcję, tj. 3 lata pozbawienia wolności.

Sąd wziął pod uwagę, że przestępstwa określone w części wstępnej wyroku skierowane były zasadniczo przeciwko tym samym dobrom chronionym prawem.

Sąd miał także na uwadze opinię wydaną przez zakład karny w którym skazany odbywa karę pozbawienia wolności, która w zasadzie potwierdza twierdzenia skazanego. Z opinii tej wynika, że skazany w jednostce zachowuje się prawidłowo jest grzeczny i regulaminowy. Od 9 marca 2018 roku pracuje odpłatnie poza terenem zakładu. Z opinii tej wynika, że w jednostce penitencjarnej funkcjonuje prawidłowo, nie był karany dyscyplinarnie, natomiast wielokrotnie był nagradzany. Dyrektor Zakładu Karnego nadmienił także, że podczas przepustek jego zachowanie było prawidłowe, i nie wymagało interwencji policji i zawsze terminowo wracał po przepustce do zakładu karnego.

Nadmienić należy, że w orzeczeniu w sprawie sygn. akt II K 160/15 S. R. ukarany został karą łączną w wysokości 2 lat pozbawienia wolności (za pięć przestępstw) , a postępowanie w sprawie o sygn. akt II K 55/17 zakończyło się wydaniem wyroku łącznego w wymiarze dwóch lat , gdzie suma wszystkich łączonych kar wynosiła 2 lata i 11 miesięcy. Każdorazowo zatem już wówczas wymierzone kary łączne powodowały dla skazanego sytuację względniejszą, niż istniejąca przed ich wydaniem. To samo dotyczyło skazania wyrokiem o sygn. akt II K 574/16 , gdzie S. R. za osiem przestępstw umyślnych wymierzono jedną karą łączną w wymiarze trzech lat pozbawienia wolności.

Orzekając zatem o karze łącznej, Sąd może wymierzyć tą karę w granicach kumulacji, co w przypadku skazanego S. R. stanowi karę 7 lat pozbawienia wolności. Na zasadzie absorpcji czyli wymierzeniu kary najsurowszej jednostkowej , w przypadku skazanego kary 3 lat pozbawienia wolności i asperacji, a więc pomiędzy karą jednostkową najwyższą, a sumą kar.

W tym przypadku Sąd zdecydował się na zastosowanie tej trzeciej zasady (asperacji).

Zdaniem Sądu nie było wystarczających przesłanek aby zastosować pełną zasadę absorpcji. Zwrócić bowiem należy uwagę, że S. R. został skazany już uprzednio m.in. wyrokiem łącznym gdzie kara łączna została wymierzona znacznie poniżej granic kumulacji. Zatem wydanie ponownego wyroku łącznego w granicach pełnej absorpcji, nawet przy pozytywnej opinii jaką skazany S. R. posiada z zakładu karnego, w ocenie Sądu byłoby orzeczeniem zbyt łagodnym. Nie można bowiem przy tym tracić z pola widzenia , że dochodzi w niniejszej sprawie do połączenia kar pozbawienia wolności , które z pewnością za krótkoterminowe nie mogą być uznane. Mało tego kolejne dwa jego skazania obejmowały już karami łącznymi szereg przestępstw umyślnych , co powyżej zostało już nadmienione.

Zdaniem Sądu , karą uwzględniającą wszystkie powyżej okoliczności będzie kara 5 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W tych okolicznościach uwzględniając cele prewencji indywidualnej , a także cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa , Sąd doszedł do przekonania, że wymierzona skazanemu kara łączna będzie karą ze wszech miar słuszną i pozwoli skazanemu na resocjalizację w pełnym zakresie , ale także będzie dla niego stanowić realną dolegliwość i przestrożę na przyszłość , że popełnienie kolejnych przestępstw nie będzie okolicznością zmierzającą do wymierzenia ewentualnej kary łącznej na zasadzie absorpcji.

Jak już wcześniej wspomniano na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie o wydanie wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt II K 379/15 podlegało umorzeniu z uwagi na uprzednie wykonanie tej kary w okresie od 7 lutego 2016 roku do 6 lutego 2017 roku.

Na podstawie art., 63 § 1 kk., Sąd zaliczył skazanemu S. R. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres dotychczas odbytej już kary pozbawienia wolności.

Nadto, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu - A.. E. Z. kwotę 120 złotych tytułem obrony z urzędu powyżej wskazanego skazanego, oraz dalszą kwotę 27,60 tytułem podatku VAT.

Podstawą zasądzenia wskazanych kwot był natomiast przepis § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Orzeczenie o kosztach sądowych ma oparcie w art. 624 § 1 k.p.k. Zdaniem Sądu z uwagi na fakt przebywania skazanego S. R. w zakładzie karnym i z uwagi na to, ograniczenie jego możliwości zarobkowych do minimum , słusznym było zwolnienie skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.